

متن کامل سخنان رییس جمهور به این شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم

آقای رییس،

آقای دبیرکل،

عالیجنابان،

خانم‌ها و آقایان،

مایلم در آغاز سخن انتخاب ریاست مجمع و همچنین دبیر کلی جناب آقای گویش را، تبریک بگویم و برای ایشان در انجام مأموریت سنگینی که برعهده گرفته‌اند، آرزوی موفقیت نمایم.

چهار ماه پیش در دوازدهمین دوره از انتخابات ریاست جمهوری در ایران، بیش از 41 میلیون ایرانی یعنی 73 درصد واجدان شرایط، با حضور خود در پای صندوق‌های رای، یک بار دیگر به برنامه اینجانب برای اعتدال، و احترام به «حقوق بشر و حقوق شهروندی» در سیاست داخلی، و اتخاذ خط مشی «تعامل سازنده» در سیاست خارجی و پیشرفت در مسیر تحول اقتصادی اطمینان کردند. این رای حاصل بلوغ سیاسی - اجتماعی جامعه‌ای بود که تنها چهار دهه است حکومتی مردم‌سالار و آزاد را تجربه می‌کند. این رای صرفاً انتخاب یک رییس جمهور نبود، بلکه یک سرمایه‌گذاری بزرگ سیاسی، از سوی مردمی بود که، بزرگترین پشتوانه نظام جمهوری اسلامی به شمار می‌روند.

حقوق بشر و حقوق شهروندی، در کنار اسلام‌خواهی و عدالت‌جویی، از مهم‌ترین خواسته‌های مردم ایران در طول بیش از یکصد و پنجاه سال گذشته و به ویژه در انقلاب اسلامی سال 1357 بوده است. دولت من در دوره قبل، همزمان با پیشبرد مذاکرات هسته‌ای در عرصه خارجی، برای تدوین حقوق شهروندی در عرصه داخلی نیز تلاش نموده و «منشور حقوق شهروندی» را اعلام، و برای اجرا ابلاغ نمود. تحقق این منشور در راستای خواسته‌های مردمی بود که 111 سال پیش، انقلاب مشروطیت و 39 سال پیش انقلاب اسلامی را، علیه رژیم‌های خودکامه و دیکتاتور، و به منظور دستیابی به حیثیت و کرامت والای انسانی و دستیابی به حقوق خود، رقم زدند.

خانم‌ها و آقایان،

در این بزرگ‌ترین تریبون بین‌المللی، با صدای بلند اعلام می‌کنم، که اعتدال منش و روش ملت بزرگ ایران است. اعتدال نه انزواطلبی است و نه استیلاجویی؛ اعتدال نه بی‌تفاوتی است و نه پرخاشگری.

- مشی اعتدال، مشی صلح است؛ اما صلحی عادلانه و جامع؛ نه صلح برای ملتی، و جنگ و درگیری برای ملتی دیگر؛

- اعتدال، آزادی و مردم‌سالاری است؛ اما به صورتی شامل و فراگیر؛ نه حمایت ظاهری از آزادی در یک کشور، و پشتیبانی از دیکتاتوری در کشور دیگر؛

- اعتدال، هم‌افزایی اندیشه‌ها است و نه رقص شمشیرها؛

- و بالاخره مشی اعتدال، زیبایی آفرین است. سلاح‌های مرگبار صادراتی زیبا نیست؛ صلح زیبا است، تحریم‌های ظالمانه زیبا نیست، عدالت زیبا است.

رویکرد ما صلح‌خواهی و حمایت از حقوق ملت‌هاست. ما ظلم را نمی‌پسندیم و از مظلوم دفاع می‌کنیم. ما تهدید نمی‌کنیم و تهدید را از جانب هیچ کس و هیچ قدرتی نمی‌پذیریم. زبان ما، زبان کرامت است و زبان تهدید را بر نمی‌تابیم. ما اهل مذاکره‌ایم، اما از موضع برابر و احترام متقابل، و با رویکرد برد - برد.

در دنیای امروز صلح، امنیت، ثبات و پیشرفت کشورها در هم تنیده شده‌اند. نمی‌شود مردم فلسطین توسط رژیم‌های شرور و نژادپرست از کمترین حقوق انسانی محروم باشند و غاصبان این سرزمین در امنیت؟ نمی‌شود مسلمانان در یمن، سوریه، عراق، بحرین، افغانستان، میانمار، و مناطق دیگر در فقر، جنگ و درگیری زندگی کنند و عده‌ای گمان کنند که می‌توانند امنیت و رفاه و توسعه بلندمدت در کشورهای خود داشته باشند.

آقای رییس!

ایران از گذشته، پرچم دار تسامح در حق ادیان و اقوام مختلف بوده است. ما همان ملتی هستیم که یهودیان را از رنج اسارت بابلی نجات دادیم؛ ارمنیان مسیحی را با آغوش باز در میان خویش، پذیرفتیم و در میان خود یک "قاره فرهنگی" و تنوعی کم نظیر از اقوام و ادیان را جای داده‌ایم. این همان ایران است که همواره از مظلومان دفاع کرده است؛ قرن‌ها پیش مدافع حقوق یهودیان و اکنون مدافع حقوق فلسطینیان است. ایران همان ایران حق‌جو و آرامش‌طلب است.

ما امروز در صف مقدم مبارزه با تروریسم و تندروی مذهبی در خاورمیانه قرار داریم. نه از موضع فرقه‌ای و قومی، که از موضعی انسانی، اخلاقی و راهبردی.

ایران نه می‌خواهد، امپراتوری تاریخی‌اش را احیا کند و نه می‌خواهد، مذهب رسمی‌اش را حاکم کند و نه می‌خواهد انقلابش را با زور سرنیزه صادر کند. ما به استواری فرهنگ‌مان، حقیقت‌مذهب‌مان و اصالت انقلاب‌مان آن قدر باور داریم که، هرگز نمی‌خواهیم آنها را چونان اهداف استعماری جدید بر کوله سربازان صادر کنیم. ما برای ترویج فرهنگ و تمدن و مذهب و انقلاب‌مان، به قلبها وارد می‌شویم و با عقل‌ها سخن می‌گوییم. شعر می‌خوانیم و با حکمت سخن می‌گوییم. سفیران ما، شاعران، عارفان و حکیمان‌مان هستند. ما با مولوی تا این سوی اقیانوس اطلس را در نوردیده‌ایم. ما با سعدی در دل آسیا نفوذ کرده‌ایم. ما با حافظ جهان را فتح کرده ایم پس چه نیازی، به فتح جدید داریم!؟

صدای اعتدال از طرف ملتی است که نه فقط در بیان، که در عمل به آنها پایبند بوده است. برجام، بهترین نشانه صدق ادعای ما است.

برجام حاصل بیش از دو سال مذاکرات فشرده است که نتیجه آن، مورد حمایت شورای امنیت ملل متحد، و جامعه جهانی قرار گرفت و به صورت بخشی از قطعنامه 2231 شورای امنیت در آمد. برجام متعلق به یک یا دو کشور نیست، برجام سند شورای امنیت، و متعلق به کل جامعه بین‌المللی است.

برجام ایجاد یک تعامل نو در مناسبات جدید جهانی است. تعاملی مبتنی بر مشارکت و سازندگی دوجانبه، میان ما و جهان. ما درهای تعامل و همکاری را گشوده‌ایم. ما ده‌ها قرارداد توسعه با دولت‌های توسعه‌یافته شرق و غرب بسته‌ایم. متأسفانه برخی خود را از این امکان تازه محروم کردند. به خود تحریمی دست زدند و حال با احساس غبن، فکر می‌کنند فریب خورده‌اند. در حالیکه ما نه فریب خورده‌ایم و نه کسی را فریب داده‌ایم. ما سطح برنامه هسته‌ای خود را، خود تعیین کرده‌ایم. ما بازدارندگی هسته‌ای را نه از سلاح هسته‌ای که از دانش و مهمتر از آن از مقاومت ملت بزرگ خود بدست آورده‌ایم. این هنر و تکنیک ماست. آنها می‌خواستند سلاح نداشته اتمی را از ایران، سلب کنند، و البته ما از سلب چیزی که نداشته‌ایم و مدعی آن هم نبوده‌ایم، ابایی نداریم. نمی‌توان پذیرفت رژیم غاصب صهیونیستی که با سلاح هسته‌ای‌اش منطقه و جهان را تهدید می‌کند و متعهد به هیچ مقررات و نظارت بین‌المللی نیست، ملت‌های صلح‌طلب را نصیحت کند.

خانم‌ها و آقایان،

تنها یک لحظه تصور کنید که منطقه خاورمیانه بدون برجام، در چه وضعیتی قرار داشت. تصور کنید اگر در کنار جنگ‌های داخلی، تروریسم تکفیری، بحران‌های انسانی و وضعیت‌های پیچیده سیاسی - اجتماعی در غرب آسیا، یک بحران ساختگی هسته‌ای نیز در این منطقه بود؛ چه می‌شد؟

به صراحت می‌گویم که جمهوری اسلامی ایران اولین کشوری نخواهد بود که برجام را نقض کند ولی در مواجهه با نقض آن عکس‌العملی متناسب و قاطع نشان خواهد داد. اگر این توافق به دست «نااهلان عرصه سیاست» از بین برود، مایه تأسف است و دنیا فرصت بزرگی را از دست خواهد داد؛ اما چنین اقدامی هرگز قادر نخواهد بود جمهوری اسلامی ایران را از مسیر پیشرفت و تعالی خود باز دارد.

دولت جدید آمریکا با پیمان شکنی و نقض تعهدات بین‌المللی، فقط اعتبار جهانی خود را می‌شکند و اعتماد دولت‌ها و ملت‌ها نسبت به هر گونه مذاکره و تعهدات آینده خود را از دست می‌دهد.

خانم‌ها و آقایان،

جمهوری اسلامی ایران مبتکر اتحاد جهانی برای مقابله با خشونت و افراطی‌گری است و گفتگو و مذاکره بر مبنای برد-برد را تنها مسیر حل و فصل بحران‌های جهانی و منطقه‌ای می‌داند. تعمیق پیوندها با کشورهای همسایه و منطقه، و افزایش سطح همکاری با کشورهای دوست، انتخاب آگاهانه ما است و

عبور از تهدیدات خطرناک و تحولات پیچیده دوران گذار فعلی جز با افزایش تماس‌ها و مراودات و نهادینه کردن گفتگوها از سوی دولت‌ها و ملت‌ها امکان‌پذیر نیست.

ادبیات جاهلانه، زشت، کینه‌توزانه و مشحون از اطلاعات غلط و اتهامات بی‌پایه از زبان رییس جمهور آمریکا علیه ملت ایران دیروز در این مجمع محترم شنیده شد، نه تنها این گونه سخن‌ها در شأن سازمان ملل نبود، بلکه در تقابل با خواسته امروز همه ملت‌ها از این اجلاس است، یعنی اتحاد دولت‌ها برای مقابله با جنگ و تروریسم.

در همین جا اعلام می‌کنم که توان دفاعی جمهوری اسلامی ایران، از جمله توانمندی‌های موشکی، تنها جنبه دفاعی و بازدارندگی داشته و برای حفظ صلح و ثبات در منطقه، و جلوگیری از ماجراجویی بی‌خردان، هدف‌گذاری شده است. مردم شهرهای مختلف ما در جنگ تحمیلی هشت ساله، قربانی موشک‌های دوربرد رژیم صدام بودند و ما هرگز اجازه تکرار چنین جاه‌طلبی‌های فاجعه‌بار را نخواهیم داد.

بی‌ثباتی و خشونت‌ورزی در منطقه ما با مداخله نظامی قدرت‌های فرامنطقه‌ای تشدید خواهد شد؛ همان قدرت‌هایی که اکنون با هدف مداخله بیشتر و فروش سلاح‌های مرگبارشان، ایران را به ایجاد ناامنی متهم می‌کنند. من به صراحت اعلام می‌کنم که مداخله خارجی و تعیین تکلیف برای مردم منطقه، نتیجه‌ای جز تداوم و گسترش بحران برجای نخواهد گذاشت. بحران‌های سوریه، یمن و بحرین راه حل نظامی ندارند و تنها از طریق توقف خشونت و پذیرش رای و نظر مردم پایان‌پذیر است.

دولت آمریکا باید برای مردم خود توضیح دهد که چرا با صرف صدها میلیارد دلار از دارایی‌های ملت خود و ملت‌های منطقه به جای آن‌که به ثبات و امنیت کمک کند، موجب قتل، فقر، ویرانی، رشد تروریسم و افراطی‌گری در منطقه و جهان شده است.

خانم‌ها، آقایان؛

اقتصاد ایران در چهار سال اخیر به خوبی نشان داده که از ظرفیت‌های کم‌نظیر رشد و توسعه برخوردار است.

تحریم‌های اقتصادی نه تنها مایه توقف ایران نشد، بلکه عزم ملی را برای تقویت تولید ملی راسخ‌تر کرد. دستیابی به بالاترین نرخ رشد جهانی در سال گذشته نشان داد که اقتصاد ایران می‌تواند با ظرفیت رشد یک تریلیون دلاری در بیست سال آینده، امیدبخش‌ترین اقتصاد نوظهور جهان شود. سیاست راهبردی ما برای تحقق این رشد پایدار و متوازن، تعامل گسترده با جهان است. باور ما این است که توسعه و امنیت، دست در دست هم ارتقاء می‌یابند و منافع مشترک، می‌تواند ضامن امنیت منطقه‌ای و جهانی شود.

ایران با برخورداری از بزرگترین ذخایر گازی جهان و نفت فراوان، آمادگی دارد که در یک همکاری بلندمدت، به امنیت انرژی جهانی کمک کند و با سرمایه‌گذاری مشترک در زیرساخت‌های حمل و نقل دریایی، ریلی و جاده‌ای، ظرفیت کریدورهای ترانزیت بین‌المللی را ارتقاء بخشد. تقویت زیرساخت‌های اقتصادی در حوزه‌های گازرسانی، شبکه‌های برق و ارتباطات ریلی و جاده‌ای، امکان تولید ارزان با دسترسی به بازار بزرگ ملی و منطقه‌ای را برای پروژه‌های متنوع صنعتی فراهم کرده است. اینک با فراهم آمدن فضای حقوقی مناسب، هیأت‌های متعدد سرمایه‌گذاران خارجی به ایران روی آورده‌اند که به

امضای روزافزون قراردادهای بزرگ سرمایه‌گذاری مشترک و تأمین مالی در حوزه‌های مختلف منجر شده است.

سیاست دولت در ایران بر آن است که با بهبود مستمر فضای کسب و کار، حمایت از حقوق مالکیت فکری، اصلاح مداوم قواعد حکمرانی و مبارزه جدی با پولشویی، فضای حقوقی مساعد برای سرمایه‌گذاری در شرکت‌های دانش‌بنیان و حوزه‌های مختلف فنی و اقتصادی را بیش از پیش فراهم نماید.

عزم ملت ایران بر ساختن ایرانی آزاد و پیشرو، و مشارکت در توسعه منطقه‌ای امن و آرام، بر مبنای اخلاق و احترام به حقوق بین الملل است و در این راه، از مشارکت و همکاری همه سرمایه‌گذاران و صاحبان اندیشه و ابتکار در سراسر جهان استقبال می‌کند. من در این جایگاه جهانی، به سخنگویی از سوی ملتی مهمان‌نواز ایران، از همه آنها که صلح و امنیت و پیشرفت را در سایه مشارکت و همکاری ملت‌ها جستجو می‌کنند، برای سفر به ایران و مشارکت در این آینده پر امید، دعوت می‌کنم.

خانم‌ها، آقایان

ما می‌توانیم با باور به تصمیم چهار سال قبل خود در این مجمع عمومی، برای ایجاد جهانی عاری از خشونت و افراط، گفتمان تحمیل، یکجانبه‌گرایی، ارباب و جنگ را به منطق گفتگو، هم‌افزایی و صلح تبدیل کنیم؛ تا صدای اعتدال، تنها صدای غالب در جهان باشد.

از توجه شما متشکرم.

شناسه خبر: 100835